

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3637/2565

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นาย ศ. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 9, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 60, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 86, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 90, ป.วิ.อ. มาตรา 227/1, ป.วิ.อ. มาตรา 227

ย่อ / หลักกฎหมาย

บัญชีและบัตรเอทีเอ็มเป็นของญาติใกล้ชิดที่อยู่ในความครอบครองของจำเลยที่ 1 ตั้งแต่ต้น และจำเลยที่ 1 เองก็เคยใช้บัตรเอทีเอ็มถอนเงินออกจากบัญชี จำเลยที่ 1 ย่อมรู้ว่ามีการใช้บัญชี และบัตรเอทีเอ็มกระทำความผิด โดยเฉพาะก่อนที่จำเลยที่ 1 ใช้บัตรเอทีเอ็มถอนเงินผ่านเครื่อง ถอนเงินอัตโนมัติด้วยตัวเอง มีการถอนเงินจากบัญชีหลายวันติดต่อกันทุกวัน และหลังจากจำเลยที่ 1 ถอนเงินแล้วยังมีการถอนเงินในวันรุ่งขึ้นอย่างต่อเนื่องอีก แสดงว่าจำเลยที่ 1 กับพวกร่วมกัน ครอบครองบัตรเอทีเอ็มไว้ตลอดเวลาเพื่อถอนเงิน และจำเลยที่ 1 ย่อมรับรู้การกระทำของพวก จำเลยที่ 1 ในการรับโอนเงินและถอนเงินแต่ละครั้งด้วย ไม่ว่าพวกของจำเลยที่ 1 เป็นผู้มอบหมาย ให้จำเลยที่ 1 ถอนเงิน หรือจำเลยที่ 1 เป็นผู้มอบหมายให้พวกของจำเลยที่ 1 ถอนเงิน พฤติการณ์ ฟังได้ว่าจำเลยที่ 1 ร่วมในการรับโอนเงินและถอนเงินทุกครั้งโดยแบ่งหน้าที่กันทำ จึงมีความผิด ร่วมกันกระทำความผิดทุกกระทงตามฟ้อง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3, 5, 9, 60 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91 จำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งโอนคดีจำเลยที่ 3 ไปยังศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง และ ให้จำหน่ายคดีสำหรับจำเลยที่ 3 ออกจากสารบบความ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (1) (2), 9 วรรคหนึ่งและวรรคสอง, 60 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำเลยที่ 2 มีความผิดตาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (1) (2), 9 วรรคหนึ่งและ วรรคสอง, 60 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 การกระทำของจำเลยที่ 1 และที่ 2 เป็น ความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกจำเลยที่ 1 กระทงละ 1 ปี รวม 69 กระทง เป็นจำคุก 69 ปี จำคุกจำเลยที่ 2 กระทงละ 8 เดือน รวม 69 กระทง เป็นจำคุก 552 เดือน ทางนำสืบของจำเลยที่ 2 เป็นประโยชน์แก่ การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คง จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 368 เดือน แต่ความผิดดังกล่าวมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน 10 ปี จึง ให้จำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 2 คนละ 20 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (2) จำเลยที่ 1 และที่ 2 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (2) (3), 9 วรรคสอง, 60 ประกอบ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ฐานสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อ

กระทำความผิดฐานฟอกเงินและได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน กับฐานร่วมกันฟอกเงิน เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท แต่ละบทมีระวางโทษเท่ากัน ให้ลงโทษฐานร่วมกันฟอกเงินตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 แต่ความผิดฐานร่วมกันฟอกเงินตามฟ้องข้อ 1.24 ข้อ 1.42 และข้อ 1.69 เป็นการกระทำความผิดต่างกัน จึงให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกจำเลยที่ 1 กระทงละ 1 ปี รวม 3 กระทง เป็นจำคุก 3 ปี ส่วนความผิดฐานร่วมกันฟอกเงินตามฟ้องข้ออื่นสำหรับจำเลยที่ 1 ให้ยก และให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติในชั้นนี้ว่า ในวันเวลาเกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยที่ 2 ที่ 3 และนายโจว เปิดบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเชิงคำ ชื่อบัญชี นางไปโล ซึ่งเป็นชื่อของจำเลยที่ 2 บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเชิงคำ ชื่อบัญชี นายจิรายุทธิ์ ซึ่งเป็นชื่อของจำเลยที่ 3 และบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเชิงคำ ชื่อบัญชี นายโจว ต่อมาคนร้ายใช้บัญชีเงินฝากทั้งสามดังกล่าวรับโอนเงินค่าซื้อขายยาเสพติด และใช้บัตรเอทีเอ็ม ที่ผูกติดกับบัญชีเงินฝากทั้งสามถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากข้างต้นผ่านเครื่องถอนเงินอัตโนมัติหลายครั้ง มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยที่ 1 กระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ เห็นว่า ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าจำเลยที่ 1 ใช้บัตรเอทีเอ็มถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากของจำเลยที่ 2 ที่ 3 และนายโจวผ่านเครื่องถอนเงินอัตโนมัติ รวม 3 ครั้ง โดยจำเลยที่ 1 รู้หรือควรรู้ว่าเงินที่ถอนออกไปนั้นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นความผิดฐานสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงินดังกล่าว และได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินนั้นเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันตามฟ้องข้อ 1.1 กับฐานฟอกเงินตามฟ้องข้อ 1.24 ข้อ 1.42 และข้อ 1.69 จำเลยที่ 1 ไม่ได้ฎีกา แต่ทำคำแก้ฎีกาโจทก์ว่าจำเลยที่ 1 ไม่ได้ใช้บัตรเอทีเอ็มถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากดังกล่าว ไม่ได้กระทำความผิดฐานสมคบโดยการตกลงกันเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงินและฐานฟอกเงิน ขอให้ยกฟ้อง คำแก้ฎีกาของจำเลยที่ 1 เป็นการขอให้เปลี่ยนแปลงผลคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ โดยยกฟ้องโจทก์ทุกข้อหา จำเลยที่ 1 ต้องทำเป็นฎีกาโต้แย้งคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ จะทำเป็นคำแก้ฎีกาหาได้ไม่ จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยในชั้นฎีกา ศาลฎีกาไม่วินิจฉัยให้ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จำเลยที่ 1 กับพวกสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงิน และได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินนั้นเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันตามฟ้องข้อ 1.1 และจำเลยที่ 1 ใช้บัตรเอทีเอ็มถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากของจำเลยที่ 2 ที่ 3 และนายโจวที่รับโอนเงินค่ายาเสพติดผ่านเครื่องถอนเงินอัตโนมัติ อันเป็นความผิดฐานฟอกเงินตามฟ้องข้อ 1.24 ข้อ 1.42 และข้อ 1.69 การถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากที่รับโอนเงินค่ายาเสพติดถือว่าเป็นการกระทำความผิดประการใด ๆ เพื่อปกปิดการได้มาซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และได้มาหรือครอบครองทรัพย์สินโดยรู้ว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด อันเป็นความผิดฐานฟอกเงิน แม้พยานหลักฐานโจทก์ฟังได้เพียงว่า จำเลยที่ 1 ใช้บัตรเอทีเอ็มถอนเงินออกจากบัญชีที่รับโอนเงินค่ายาเสพติดผ่านเครื่องถอนเงินอัตโนมัติตามฟ้องข้อ 1.24 ข้อ 1.42 และข้อ 1.69 รวมเพียง 3 ครั้ง แต่ที่พันตำรวจโทธนา เบิกความว่า พยานจับกุมจำเลยที่ 2 และที่ 3 โดยจำเลยที่ 3 เขียนคำให้การด้วยตนเองว่าจำเลยที่ 1 เป็นพี่ชายของจำเลยที่ 3 เมื่อ 2 ปีที่แล้วจำเลยที่ 1 ให้จำเลยที่ 3 และจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นมารดาของจำเลยที่ 3 เปิดบัญชีเงินฝากธนาคารและทำบัตรเอทีเอ็ม แล้วจำเลยที่ 2 และที่ 3 มอบสมุดบัญชีเงินฝากและบัตร

เอทีเอ็มแก่จำเลยที่ 1 นั้น เห็นว่า จำเลยที่ 3 เป็นบุตรของจำเลยที่ 2 และเป็นน้องภริยาของจำเลยที่ 1 และให้การทันทีที่ถูกจับกุม ซึ่งมีเหตุผลอันหนักแน่นให้เชื่อได้ว่าคำให้การของจำเลยที่ 3 เป็นความจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 227/1 วรรคหนึ่ง การที่จำเลยที่ 2 และที่ 3 เปิดบัญชีธนาคารและทำบัตรเอทีเอ็มมอบให้จำเลยที่ 1 ตามที่จำเลยที่ 1 ขอ เช่นเดียวกับ นายโจวญาติของจำเลยที่ 1 ซึ่งหลบหนี จากนั้นมีการรับโอนเงินเข้าบัญชีและใช้บัตรเอทีเอ็ม ถอนเงินออกจากบัญชีตลอดเวลาเรื่อยมา เมื่อบัญชีและบัตรเอทีเอ็มเป็นของญาติใกล้ชิดที่อยู่ในความครอบครองของจำเลยที่ 1 ตั้งแต่ต้น และจำเลยที่ 1 เองก็เคยใช้บัตรเอทีเอ็มถอนเงินออกจากบัญชีจำเลยที่ 1 ย่อมรู้ว่ามี การใช้บัญชีและบัตรเอทีเอ็มกระทำความผิด โดยเฉพาะปรากฏว่าก่อนที่จำเลยที่ 1 ใช้บัตรเอทีเอ็มถอนเงินผ่านเครื่องถอนเงินอัตโนมัติด้วยตัวเองตามฟ้องข้อ 1.24 ในวันที่ 26 มกราคม 2560 จากบัญชีจำเลยที่ 2 รวม 10 ครั้ง เป็นเงิน 200,000 บาท ตามฟ้องข้อ 1.42 ในวันเดียวกัน จากบัญชีจำเลยที่ 3 รวม 9 ครั้ง เป็นเงิน 199,000 บาท และตามฟ้องข้อ 1.69 ในวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2560 จากบัญชีนายโจว รวม 9 ครั้ง เป็นเงิน 200,000 บาท นั้น มีการถอนเงินจากทุกบัญชีดังกล่าวหลายวันติดต่อกันทุกวัน และหลังจากจำเลยที่ 1 ถอนเงินแล้วก็ยังมีการถอนเงินในวันรุ่งขึ้นอย่างต่อเนื่องอีก แสดงว่าจำเลยที่ 1 กับพวกร่วมกันครอบครองบัตรเอทีเอ็มไว้ตลอดเวลาเพื่อถอนเงิน และจำเลยที่ 1 ย่อมรับรู้การกระทำของพวกจำเลยที่ 1 ในการรับโอนเงินและถอนเงินแต่ละครั้งด้วย ไม่ว่าพวกของจำเลยที่ 1 เป็นผู้มอบหมายให้จำเลยที่ 1 ถอนเงิน หรือจำเลยที่ 1 เป็นผู้มอบหมายให้พวกของจำเลยที่ 1 ถอนเงินพฤติการณ์ฟังได้ว่าจำเลยที่ 1 ร่วมในการรับโอนเงินและถอนเงินทุกครั้งตามฟ้องโดยแบ่งหน้าที่กันทำ จำเลยที่ 1 จึงมีความผิดฐานร่วมกันกระทำความผิดทุกกระทงตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น มิใช่เฉพาะที่จำเลยที่ 1 ถอนเงินด้วยตนเองที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 1 ในความผิดอื่นนอกจากความผิดตามฟ้องข้อ 1.1 ข้อ 1.24 ข้อ 1.42 และข้อ 1.69 มานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังขึ้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ประการสุดท้ายว่า จำเลยที่ 2 กระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ เห็นว่า แม้ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยที่ 1 ให้จำเลยที่ 2 เปิดบัญชีเงินฝาก แล้วจำเลยที่ 2 มอบบัญชีเงินฝากและบัตรเอทีเอ็มที่ผูกติดกับบัญชีเงินฝากดังกล่าวแก่จำเลยที่ 1 แต่โจทก์ไม่มีพยานหลักฐานมานำสืบว่าจำเลยที่ 2 รู้เห็นการซื้อขายยาเสพติด หรือรู้เห็นการจ่ายเงินค่าซื้อขายยาเสพติดโดยโอนเงินผ่านบัญชีเงินฝากของจำเลยที่ 2 หรือจำเลยที่ 2 ถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากดังกล่าว จำเลยที่ 2 เป็นเมียของจำเลยที่ 1 จึงอาจเปิดบัญชีเงินฝากและมอบบัตรเอทีเอ็มแก่จำเลยที่ 1 เพราะเกรงใจและเชื่อใจจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นลูกเขยว่าจะไม่นำไปใช้กระทำความผิดก็ได้ พยานหลักฐานโจทก์มีความสงสัยตามสมควรว่า จำเลยที่ 2 รู้หรือควรรู้ว่าเปิดบัญชีเงินฝากและมอบบัตรเอทีเอ็มแก่จำเลยที่ 1 เพื่อรับโอนเงินค่าซื้อขายยาเสพติดหรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้แก่จำเลยที่ 2 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 227 วรรคสอง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 มานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น พิพากษาแก่เป็นว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 (2) (3), 9 วรรคสอง, 60 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ฐานสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงินและได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน กับฐานร่วมกันฟอกเงิน เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท แต่ละบทมีระวางโทษเท่ากัน ให้ลงโทษฐานร่วมกันฟอกเงินตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 และ

ความผิดฐานร่วมกันฟอกเงินเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกจำเลยที่ 1 กระทงละ 1 ปี รวม 69 กระทงเป็นจำคุก 69 ปี รวมโทษทุกกระทงแล้ว จึงให้จำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 20 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (2) นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

จักษ์ชัย เยพิทักษ์ · ศิริชัย ศิริชื่นวิจิตร · ชัยยุทธ กลับอำไพ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3637/2565>